

[Justitsministeren]

Jeg vil gerne fremhæve, at lovforslagets indhold ikke er udtryk for regeringens varmeste ønsker, og jeg kan samtidig pege på, at lovforslagets emne, der jo har været til debat her i det høje Ting flere gange i de senere år, har været undergivet meget skiftende politiske vurderinger.

Under behandlingen af lovforslag fra SV-regeringen i 1978-79 stillede Det Konservative Folkepartis medlem af Retsudvalget f.eks. ændringsforslag, hvorefter kompetencen blev foreslået overført fra Justitsministeriet til et udvalg under Højesteret. Ændringsforslaget blev tiltrådt af bl.a. Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti, hvorimod Socialdemokratiet fandt, at kompetencen fortsat burde ligge i Justitsministeriet, ligesom Venstre ligeledes tog afstand fra ændringsforslaget, idet partiet delte de af Højesteret fremførte synspunkter. Socialistisk Folkeparti begrundede bl.a. sin modstand mod ændringsforslaget med, at man fandt det værdifuldt, at justitsministeren havde mulighed for at meddele tredjeinstansbevilling i sager, hvor der politisk kunne være ønske om at få Højesterets vurdering af forholdet. Det Radikale Venstre foreslog dengang kompetencen overført til Den Særlige Klageret.

Ved Folketingets forhandlinger om SF's beslutningsforslag i folketingssamlingen 1988-89 var holdningerne til spørgsmålet afgørende ændret. Nu gik Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti ind for, at kompetencen skulle fjernes fra Justitsministeriet, hvorimod Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne ikke kunne tilslutte sig forslaget.

Jeg har i lovforslagets bemærkninger redegjort for de synspunkter, der enten tidligere er fremført eller er bragt på bane i forbindelse med høringen over Retsplejerådets forslag.

Effektivitets- og ressourcebetragtninger indgår naturligvis som elementer ved den politiske stillingtagen til lovforslaget, men mere afgørende må være de mere principielle spørgsmål, som lovforslaget giver anledning til.

Der er imidlertid næppe nogen løsninger, der ikke ud fra nogle synspunkter kan give anledning til modforestillinger. De synspunkter, som kan anføres mod den gældende ordning, er velkendte. Omvendt vil det formentlig i nogle tilfælde kunne opleves som principielt for-

kert, hvis regeringen ikke har indflydelse på, om en sag, som har væsentlig samfundsmæssig og politisk interesse, skal indbringes til efterprøvelse for Højesteret. Det var bl.a. synspunkter af denne karakter, der blev anført af Socialistisk Folkeparti under Folketingets behandling af spørgsmålet i 1978-79.

Denne problemstilling træder særlig klart frem, hvis man forestiller sig, at kompetencen til at meddele tredjeinstansbevilling henlægges til et uafhængigt nævn. Det vil indebære, at nævnet kan nægte eller tillade sager indbragt for Højesteret efter en praksis, som Højesteret er uden indflydelse på, og eventuelt tillade sager indbragt i et omfang, som Højesteret muligt ikke kan nå at behandle inden for rimelig tid, medmindre retten udvides. Højesterets arbejde vil således kunne vise sig at blive helt afhængigt af nævnet og dets praksis for meddelelse af tredjeinstansbevillinger, uden at nævnet som modstykke hertil er undergivet nogen form for retlig eller politisk kontrol.

Disse forhold og de skiftende politiske vurderinger bevirker efter Justitsministeriets opfattelse, at der er behov for, at Folketinget på ny behandler dette kompetencespørgsmål i lyset af de oplysninger, der nu er tilgængelige. Det kan således stadig være et spørgsmål, om der ikke fortsat er gode grunde til at opretholde den hidtidige ordning. Justitsministeriet kan imidlertid, såfremt den gældende kompetenceordning ønskes ændret, i det hele tiltræde Retsplejerådets forslag.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik.
(Lovforslag nr. L 216).

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte: